

SVENSKA RÖSTER OM LIVBÅTEN

”Psykologisk, välskriven spänning om överlevnad. En riktig höjdare!”

– **Amelia Adamo, M-Magasin**

”Jag uppskattade verkligen att läsa Livbåten. Det är en mycket ovanligt historia.”

– **Malou von Sivers, Efter tio**

”Charlotte Rogan är en litteraturens Batman. När man läser den här boken tänker man hela tiden; vem av dem skulle jag vara?”

– **Jessika Gedin, Babel**

”Succéroman om att överleva. Boken är full av moraliska dilemman.”

– **Cecilia Gustavsson, Aftonbladet**

”Suggestiv berättelse om vad hotade människor kan göra. På listan över mina deckarfavoriter i år!”

– **Lotta Olsson, Dagens Nyheter**

”En sensationellt bra bok. Mer ska inte avslöjas här – läs och njut!”

– **Borås Tidning**

”Ibland känner man att en bok är speciell, men någon sällsynt gång inser man med bävan att boken man läser är en minor classic... Vilken debut! Allt är perfekt, från språk, intrig och personskildring till översättning.”

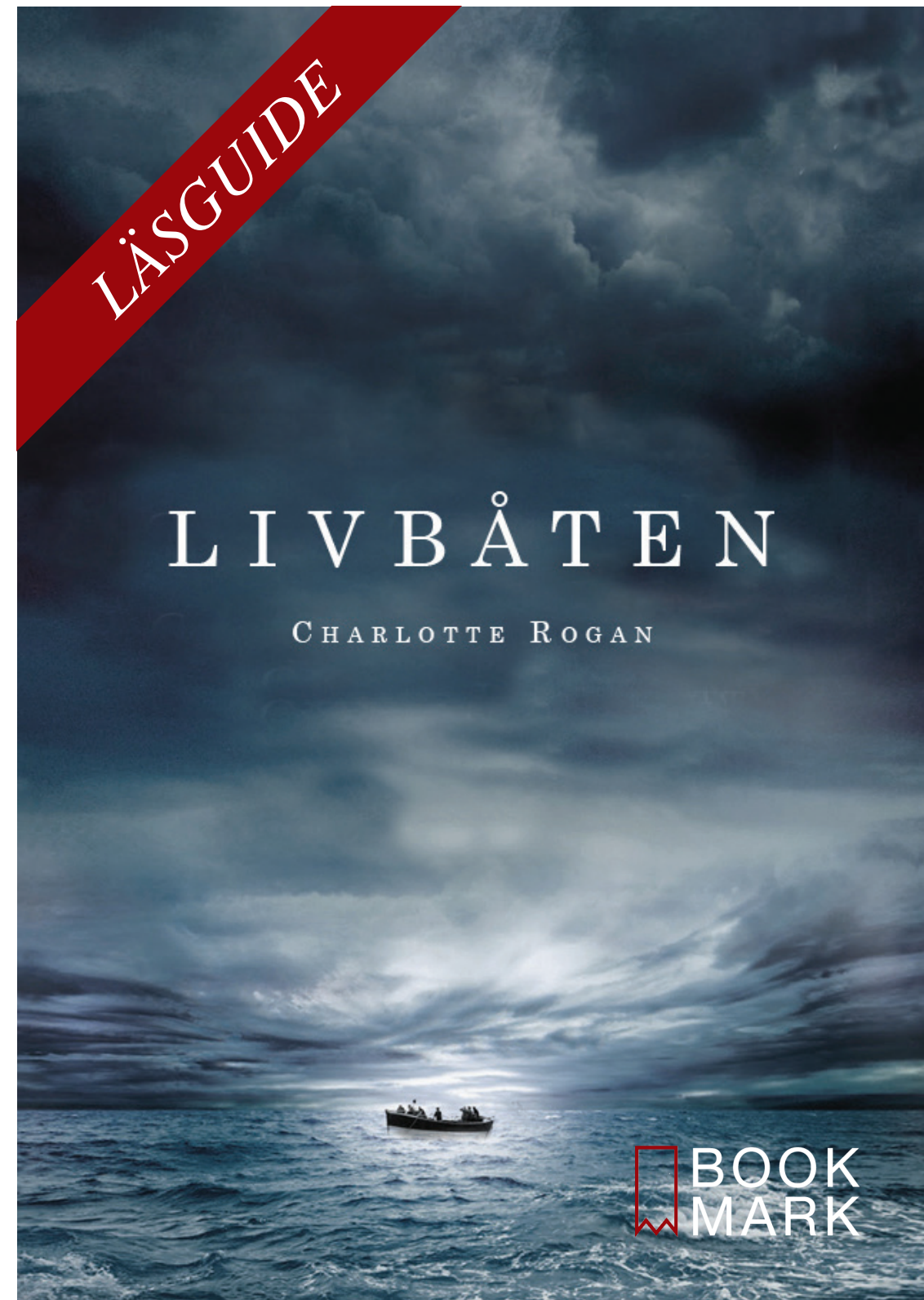
– **Bibliotekstjänst**

”Jag kunde helt enkelt inte sluta... Det är en bra bok, säkert en jättebra bokcirkelbok.”

– **Bokhora.se**

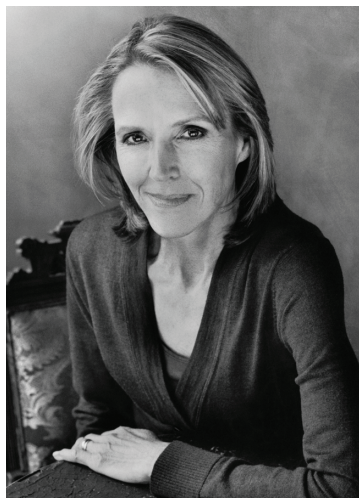

Vill du följa Bookmark Förlags utgivning och låta dig inspireras till fler läsoplevelser? Välkommen att besöka oss på www.bookmarkforlag.se, eller sök upp oss på Facebook!

DAGBOKEN SOM ÄR GRACES SISTA CHANS ATT FRIAS FÖR MORD

”Det mörka vattnet begravde Rebecca upp till näsan. Hårtesar låg klistrade som ålar i hennes ansikte och hennes vita, bönfällande händer famlade i luften. 'Sitt ner!' röt Hardie, och Hannah, som själva hade varit nära att trilla i, satte sig och var tyst för en gångs skull. Jag ropade: 'Är det ingen som tänker hjälpa henne?'”

Fotograf: Marion Ettlinger.

CHARLOTTE ROGAN påbörjade *Livbåten* för tio år sedan. Vid det laget hade hon redan en handfull färdiga och outgivna manus arkiverade i byrålådan. Bakom en välputsad fasad, som yrkesarbetande mamma till trillingar, har hon i hemlighet levt större delen av sitt vuxna liv med litterära ambitioner.

Det var inte förrän hon, mer eller mindre av en slump, stötte på en person som kunde förmedla de rätta kontakterna som hon fick skriva kontrakt med ett förlag.

Men succén lät inte vänta på sig. Den amerikanska kritikerkåren var samstämmigt lyrisk och hennes debutbok är redan översatt till mer än 25 språk. Den har nominerats till Goldsboro Books and Historical Writers Association debut historical fiction prize och Oscarsvinnaren Anne Hathaway ska producera – och själv spela huvudrollen i – filmatiseringen av *Livbåten*. En livslång passion för litteratur hade till sist resulterat i att Charlotte Rogan själv kunde hitta sitt eget namn på listan över tunga författarskap.

UTLÄNDSKA RÖSTER OM LIVBÅTEN

“Enastående... Något utöver det vanliga – en bok som är lika spännande som den är djup.”

– **The Sunday Times (UK)**

“Rafflande...Spänningen byggs delikat upp under det att passagerarna blir hungrigare, törstigare och mer depserata.”

– **Oprah Magazine**

“Charlotte Rogan använder sig av en förförande enkel berättelse för att utforska människans alltför vanliga förmåga till självbedrägeri.”

– **J. M. Coetzee**

“Livbåten skänker den där sortenst uppslukande känslomässiga erfarenhet som man bara kan hitta i bra skönlitteratur.”

– **Wall Street Journal**

“Den mest utmärkande prestationen med *Livbåten* är hur skickligt den överträffar, och utmanar våra förväntningar.”

– **Los Angeles Times**

“En fängslande historia om överlevnad ute till havs... En makalös debut.”

– **New York Review of Books**

“Imponerande, kännbart... Rogan skriver inkännande om de skeppsbrutnas desperata omständigheter.

– **New York Times Book Review**

”En psykologisk skräckhistoria... Rogan styr *Livbåten* med förvånadsvärt säker hand.”

– **Time Magazine**

First Love and Other Shorts and Texts for Nothing by Samuel Beckett: Spare, no plot, makes you think—try it.

Amateurs by Donald Barthelme: Brilliant stories with bizarre logic and strange juxtapositions.

Death Comes for the Archbishop by Willa Cather: Rich language, astonishing imagination.

The Magic Mountain by Thomas Mann: For a long time my favorite book.

Life is Elsewhere by Milan Kundera: The book completely lives up to the title.

The Sleepwalkers by Hermann Broch: Disintegration of values after WWII, but applies today.

The Killer Inside Me by Jim Thompson: Incredible 1950's era thriller about a sociopath; cult classic.

The Portrait of a Lady by Henry James: Read for dialogue.

Going After Cacciato and In the Lake of the Woods by Tim O'Brien: Haunting; for readers and writers.

Despair by Vladimir Nabokov: Claustrophobic exploration of point of view and how perceptions are all we have.

The Mountain Lion and Collected Stories by Jean Stafford: Zingy language and characters that pop off the page.

The Watcher and Other Stories by Italo Calvino: Wonderful sentences; drama in the every day.

My Struggle by Karl Ove Knausgaard: big themes approached through minute detail—stunning.

LÄSGUIDE OCH DISKUSSIONS- UNDERLAG

FÖLJANDE FRÅGOR är sammanställda av Bookmark Förlag tillsammans med författaren och avsedda att fungera som inspiration för tankar och diskussioner kring boken.

1. Hur skulle du beskriva de olika former av maktutövning som de olika karaktärerna i *livbåten* ger prov på?
2. Vad tror du Grace skulle svara om du frågade henne vilka karaktärsdrag hon skulle uppskatta allra mest hos en vän? Och tror du att hon skulle svara uppriktigt på frågan?
3. Kan någon av de skeppsbrutna sägas ha hög moral?
4. I *Livbåten* gäller mottot ”rädda kvinnor och barn först”. Gäller det också i Sverige idag? Är det ett skäligt motto?
5. Kan nöden rättfärdiga beteenden som annars skulle anses förkastliga? Stämmer det att ändamålet helgar medlen, om målet är att rädda sig själv?
6. 1600-talets upplysningsfilosofer hävdade att människans utveckling gått från ett ”naturligt tillstånd” präglad av allas kamp mot alla, till inrättandet av sociala kontrakt som innebär att vi ersatt vår frihet med trygghet. Skulle situationen i *livbåten* kunna betraktas som ett slags ”naturligt tillstånd”? Och krävs det, för att överleva i ett sådant tillstånd, att man ger upp sin personliga frihet och självständighet?
7. Henrys förehavanden ombord på *Empress Alexandra* är höljda i dunkel. Tror du att han försökte dölja vad det var han höll på med? Eller tror du att det är Grace som försöker dölja något från läsaren? Funderade du någonsin på om Henry överlevt?

8. Tror du att Hardie stal, eller hjälpte att stjäla någonting från *Empress Alexandra*? Och skulle detta egentligen vara fel, förutsatt att värdesakerna annars skulle vara förlorade för alltid?
9. Det anses ofta att de första yttrade orden är mer uppriktiga än de påföljande förklaringarna. Tycker du att det finns ställen i boken där en persons första yttranden fungerar som ledtrådar till den egentliga sanningen, eller en speciell situation eller händelse?
10. Vad tycker du om att Hanna vägrar klä sig i klänning inför domstolen?
11. Borde Grace ha blivit dömd för mordet på Hardie? Eller borde Hanna och Mrs Grant ha friats?
12. Har Grace en annan syn på män än på kvinnor? Tror du att hennes sätt att förhålla sig till det motsatta könet var typiskt för den här tiden?
13. *Livbåten* berättas av Grace under det att hon väntar på rättegång. Tror du att det finns en annan historia som gömmer sig under berättelsen om tiden i livbåten, och tror du att hennes berättelse är sann?

ETT AXPLOCK UR CHARLOTTE ROGANS BOKHYLLA

HÄR ÄR EN LISTA över de böcker som fått flest hundöron i min bokhylla. Jag har inkluderat böcker som överraskat mig, böcker som inspirerat mig och böcker som lärt mig att skriva.

The Waste Land by T.S. Eliot: Most writing attempts too little—not this.

Agaat by Marlene Van Niekerk: Long, complex; a giant of a writer.

First Love and Other Sorrows and Stories in an Almost Classical Mode by Harold Brodkey: Depth of moment; language with meaning and surface.

Nausea by Jean Paul Sartre: Read for philosophy and language.

Adam Bede by George Eliot: Deep characters with interesting psychologies.

The Confessions of Edward Day by Valerie Martin: Read for characterization and suspense.

The Appointment by Herta Müller: Late discovery for me; no wonder she won a Nobel Prize.

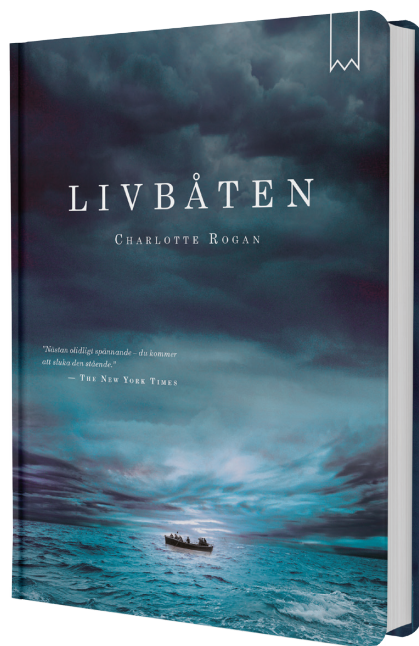
A Sport and a Pastime and Solo Faces by James Salter: Polished jewels—extraordinary pacing, beautiful writing.

Hunger by Knut Hamsun: Amazing transitions between despair and mania.

Knulp by Hermann Hesse: Simple, elegant, meaning of a life.

något som jorden saknar. Livbåtsetik stod i kontrast till dessa teorier genom att de rika nationerna framställdes som individuella livbåtar, och simmarna som de fattiga länderna. Men vad kan göras åt situationen? Enligt Garrett Hardins konstruktion var simmarna tvungna att rädda sig själva. Jag hade redan tidigare gett en viktig karaktär i min berättelse namnet John Hardie och lade nu märke till att namnen Hardie och Hardin var mycket lika, precis som de respektive människens filosofi.

Jag har inget svar på världens stora problem, men jag ställer mig bakom dem som hänger sitt liv åt att söka efter genomförbara lösningar. Samtidigt har jag börjat tro att det bästa skönlitteraturen kan ägna sig åt är att ställa frågor och att dessa frågor ibland är bättre än visshet – för så länge människor har frågor är de kapabla till förändring.

CHARLOTTE ROGAN SKRIVER SJÄLV OM VÄGEN TILL FÖRFATTARSKAPET

Jag var i trettiofemårsåldern när jag började skriva. Jag hade tagit tjänstledigt från mitt arbete på grund av hälsoskäl och det kändes som ett passande tillfälle att prova något nytt. Aldrig hade jag väl kunnat föreställa mig att det skulle vara en sådan utmaning att producera de textstycken som under andra författares pennor verkade flyta på utan några spår av ansträngning. Det var en otrolig glädje när jag äntligen fick till en bra mening! Jag betraktade romanen som en slags helig graal och var fast besluten att skriva en egen.

Jag hade turen att få gå en kurs i kreativt skrivande med Harold Brodkey, ett lynnigt geni vars berättelser var fyllda med ord som användes på oväntade sätt och ögonblicksscener som var lika djupa och mångbottnade som arkeologiska utgrävningar. Han varnade klassen för att människor som ville bli omtyckta inte kunde bli författare och skrämde oss med exempel på hur systemet var ordnat på ett sätt som förhindrade alla former av framgång. Dessutom sa han att blotta antydning till framgång kunde sätta stopp för en författare som knappt kommit igång.

Strax efter att mina trillingar hade fötts flyttade jag och min man till Dallas där jag inte kände någon. Det var fortfarande några år kvar till ett liv med barn i förskola och ett vidare socialt sammanhang, men vårt hus hade av någon udda anledning ett rum intill garaget där jag kunde ställa min dator. När jag anställde en barnvakt var det för att jag skulle kunna försvinna in i det där rummet för att skriva. Jag körde då ut från uppfarten på framsidan och förbi mina glatt vinkande barn, innan jag körde runt kvarteret, parkerade på en bakgata och smög tillbaka in genom en grind på baksidan för att sätta mig i det rum som jag kallade Studion till dess att barnvaktens avtalade tid var över.

Under tjugofem år skrev jag fem romaner som jag placerade i stora plastlådor tillsammans med de anteckningar som jag hade samlat på mig

under vägen. För varje roman försökte jag utveckla en ny aspekt av skrivandet, och dialog var den första, framför allt för att mina karaktärer presenterar sig själva som röster i huvudet på mig. Handling och spänning är för mig de svåraste aspekterna och jag brottas fortfarande med dem.

Jag fick aldrig någonting publicerat – inga bekymmer med fram-gångens fallgropar alltså! Då och då gjorde jag några klena försök att hitta ett förlag som ville ge ut mina romaner, men jag tyckte det var en svår uppgift. Jag hade inga kontakter och heller ingen aning om hur man kunde knyta kontakter. Men detta rättfärdigade jag med, att om jag var en person som var bra på att skapa kontakter så skulle jag troligen inte vara författare, då skulle jag jobba med marknadsföring eller försäljning.

När mina barn gick sitt sista år på high school fick jag ett telefonsamtal från en författare som ville intervjua dem angående komplexiteten i att som trillingar ansöka till universitetet. Under tidens gång blev hon och jag goda vänner och jag bad henne att läsa mitt senaste manus. Det var angenämt att ha en publik och än mer angenämt när hennes agent gick med på att representera mig.

Inspirationen till Livbåten fick jag från två håll. Fröet till handlingen hittade jag i min makes lagtextbok om kriminalitet som jag en dag bläddrade i och sedan började läsa. Jag fängslades av de fall som ställde moralisk etik på sin spets, särskilt två fall av skeppsbrott vari några sjömän åtalats för att ha dödat andra personer för att själva kunna överleva.

CHARLOTTE ROGAN

Född: 1952

Bosatt i: Westport,
Connecticut

Familj: Make som är
advokat och trillingar födda
1985

Utbildning: Examen i
arkitektur från Princeton
University 1975.

Amerikanskt förlag:
Little, Brown

Hemsida:
www.charlotterogan.com

Twitter: [https://twitter.com/
charlotte_rogan](https://twitter.com/charlotte_rogan)

I diskussionen rörande ett av fallen tog läroboken upp Carneades planka, ett tankeexperiment som även dyker upp i en scen i Graces rättegång. Carneades från Cyrene var en romersk filosof som väckte uppståndelse genom att säga att inte bara våra sinnen skulle misslyckas med att leda oss till sanningen, utan att även förståndet skulle misslyckas eftersom förståndet i hög grad är beroende av sinnena. Detta gav konsekvenser för rättskipning och Carneades utforskade begreppet genom att föreslå följande tankeexperiment. Föreställ dig att två förlista sjömän hittar en planka som flyter i vattnet, en planka som bara kan hålla en av dem uppe. Sjöman A kommer först till plankan men Sjöman B knuffar av honom och blir senare räddad. Är B skyldig till mord eller kan nöden berättiga en särskild sorts självbevarelse?

Det här fick mig att fundera på följande: Vad händer om B kommer till plankan först men endast efter att ha gjort något som hindrat A:s försprång i vattnet? Vad händer om två simmare når plankan vid precis samma tidpunkt?

Min andra källa till inspiration var uppväxten i en familj med sjöfolk. Familjesemestrarna ägnade vi åt att ta oss ut på öppna vatten eller att kryssa mellan öarna längs Maines kust. Vi barn lockades med på båten genom prat om att segla till någon avlägsen strand och grilla marshmallows, men min pappa tyckte om utmaningar. Det tog sällan lång tid innan vi löpte ikapp med de andra båtarna som vi stötte på och det var en outtalad regel att det var viktigt att vinna. Det var nästan alltid dåligt väder och regn men vi var inte sådana som gav upp! Som yngst på båten fick jag och min syster som främsta uppgift att inte falla överbord och att hålla oss ur vägen, även om det inte alltid var helt klart hur vi skulle göra detta. Att bli vyssjade till sömns av vågornas slag mot skrovet och musiken från riggningen mot masten var vår belöning.

Vid ett tillfälle i mina efterforskningar fick jag höra talas om begreppet Livbåtsetik som en metafor för en resursfördelning, vilket föreslagits av ekologen Garret Hardin 1974. Hardin tyckte att Livbåtmodellens resursfördelning var fullständigt överlägsen alla andra samtida modeller, såsom exempelvis den ekonomiska teorin om Oändlig jord – som innebär en missriktad tro på exponentiell tillväxt på en begränsad planet, eller teorin om Rymdskeppet Jorden – vilken förutsätter en enda ledare,